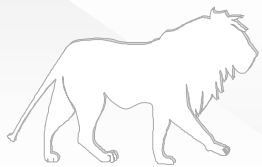

השבת

של רבי נחמן מברסלב

לזכרון נצח מורינו ר' ישראל בער אודסר בן ר' אייזיק שלמה, זצ"ל

העולמות התלויים בהם, הכל על ידי הצדיק האמת בחינת יוסף שזוכין ישראל לבקשו עד שמוצאין אותו ומתקרבים אליו. ועל ידי זה זוכין לגאולה שלימה ולהשיר שיתער לעתיד. אשרי הזוכה ומחכה ומשתוקק לזה באמת (לקוטי הלכות) – הלכות כבוד רבו – הלכה ג, אות כב לפי אוצר היראה – צדיק, אות (קלט).

אנכי ארד עמך מצרימה ואנכי אעלך גם עלה ... (בראשית מו, ד)
... ומובן בספרים שבוה הפסוק מרומז כל סוד גלות ישראל, ועיקר הוא גלות הנפש כל העליות והירידות העוברים על איש הישראלי, שזה עיקר סוד הגלות והגאולה שהכל בבחינת אנכי ארד עמך מצרימה ואנכי אעלך גם עלה, שזהו בחינת ירידה תכלית העליה, כמובא. והעיקר הוא התחזקות שצריכין להתחזק מאד מאד בתוקף התגברות מרירות הירידה, עד שנדמה שכמעט כמעט חס ושלום, שדייקא משם ירחם עליו ה' יתברך ויושיעו ויקרבו אליו כי לא יטוש ה' את עמו וכו'. וכמו שכתוב: אם אמרתי מטה רגלי חסדך ה' יסעדני וכו'. וכתוב: ואמר אבד נצחי ותוחלתי מה' זאת אשיב אל לבי על כן אוחיל חסדי ה' כי לא תמנו כי לא כלו רחמיו חדשים לבקרים וכו'. וכן בפסוקים רבים, ובפרט בדברי רבותינו ז"ל מבואר שדייקא כשישראל הם בתכלית הדחקות והצרה חס ושלום, אז דייקא יש סבר ותקוה לישועה גדולה. וכמו שאמרו במדרש על פסוק ועלה ימן הארץ דייקא, עיין שם. וכן הוא בפרטיות בכל אדם ובכל זמן, כי ה' יתברך מהפך המכה לרפואה, כמו שאמרו רבותינו ז"ל וכל זה מרומז בפסוק: אנכי ארד וכו' הנייל (לקוטי הלכות) – הלכות שילוח הקן – הלכה ה, אות כג).

כי כמוד כפרעה ... (בראשית מו, יז)
הסטרא אחרא נקרא "כפרעה", מלשון התגלות, בבחינת "וירא משה את העם כי פרוע הוא כי פרעה וכו' לשמצה בקמיהם", כי הוא מפריע ומגלה לכל הבא לטמא רחמנא לצלן כל הפתחים שבטומאה, בבחינת 'הבא לטמא פותחין לו יש לו פתחים הרבה. והעיקר הוא במחשבה שבאדם, כי עיקר הבחירה והנסיגון הוא במחשבה, כי האדם צריך לחשוב רק בתורה ועבודה ויראת שמים, אך תכף כשרוצים לחשוב בזה, עומדים כנגדו מחשבות של הסטרא אחרא שרוצים למשכו לשם חס ושלום.

ומי שהוא איש כשר, פונה עורף ואינו מסתכל על המחשבות רעות של הסטרא אחרא כלל, ואזי כל הפתחים שיש שם הם סגורים, מאחר שאינו רוצה לכנוס בהם לטמא עצמו, חס ושלום; אבל תכף כשמתחיל להמשיך אחריהם ובא לטמא, חס ושלום, אזי תכף פורעין ומגלגל את עצמם לפניו ופותחין לו כל הפתחים שיש שם.

ומי שאינו חס על עצמו למהר להמלט משם, אזי נופל ונכנס מפתח לפתח ומפתח לפתח עד שנתעה ונתרחק מהדרך הטוב מאד, כל אחד כפי רחוקו, כפי מה שנמשך אחריהם חס ושלום, כי גם אחר כך כשמתחיל להמשיך אחריהם חס ושלום, עדיין יש לו בחירה למהר ולהמלט על נפשו. וכל עניין זה, הכל הוא במחשבות שבאדם, כמו שכל אחד יכול להבין בנפשו כשמתחיל לתעות במחשבתו, חס ושלום, אזי הולך ממחשבה למחשבה ומרעיון לרעיון, עד שבשעה קלה הוא מונח במקום שמונח הרחק מאד מהקדושה, רחמנא לצלן.

וכל זה הוא בחינת הפתחים שבסטרא אחרא, שנתגלו ונפתחו לו על ידי שנמשך אחריהם. ועיקר התגברותם ביותר הוא בשעת התפילה, כמבואר בפנים. והנה מאחר שיש שם פתחים הרבה, אם כן היה יכול בקל לחזור ולצאת ולשוב משם דרך איזה פתח מהפתחים האלו; אך תכף כשנכנס לשם, אזי מחמת גודל החושך שיש שם, על ידי זה אינו רואה ואינו יכול למצוא הפתח לצאת משם.

ועיקר התקון לזה הוא על ידי אמת, כי על ידי שמושך עצמו אל האמת, ובפרט בשעת התפילה הוא מכריח מחשבתו להמשיכה לתוך התפילה ולדבר דבורי אמת על כל פנים בטיהר בחינה שהוא, ואמת הוא אור השם יתברך בעצמו, ועל ידי זה מאיר לו השם יתברך את עיניו לראות ולמצוא איזה פתחים לצאת משם. אך מחמת שהאמת שאצל כל אחד אינו מבורר בשלמות, על כן עיקר התקון על ידי התקרבות והתקשרות להצדיק האמת, שהוא עצם נקודת האמת לאמתו, והוא יכול להאיר ולהלהיב אור נקודת האמת שיש בכל אחד מישראל, עד שיזכה על ידי זה לצאת מכל מיני חושך, על ידי שמאיר לו האמת לראות הפתחים שיש שם.

וזה בחינת: "ויגש אליו יהודה וכו'", בחינת הגשת והתקרבות ישראל אל הצדיק האמת בחינת יוסף, ומתחננים אליו לקרב אותם ולהוציאם ממה שצריך להוציאם. וזה: "כי כמוד כפרעה", היינו, כמו שהסטרא אחרא מפריע ומגלה פתחים הרבה לכנוס אל הטומאה להבא לטמא רחמנא לצלן, ועל שם זה נקראים "כפרעה" כנ"ל, כמובן יש כח להצדיק האמת להאיר בכח האמת שלו, עד שיזכה האדם לראות פתחים הרבה איך לצאת מהטומאה והחושך לאור גדול (לקוטי הלכות) – הלכות גנבה, הלכה ה, אותיות ל לא לד לפי אוצר היראה – מחשבות והרהורים, אות טו).

כי למחיה שלחני אלקים לפניכם ... (בראשית מו, ח)
כמו שאמרו רבותינו ז"ל שנתפזרו השבטים בכל שערי מצרים לבקש את יוסף במסירת נפש אם ליהרג חס ושלום וכו', וזה היה תקון למה שפגמו תחילה בכבוד יוסף הצדיק. עד שעל ידי זה זכו שנתוודע להם יוסף וזכו לכל טוב על ידו, בבחינת **כי למחיה שלחני אלקים לפניכם** וכו'. כמו כן צריכין בכל דור ודור לטוטט ולבקש ולחפש מאד מאד את הצדיק האמתי בחינת יוסף בכל מיני חיפוש במסירת נפש ממש. כי עיקר החיות והקיום והשארית של כל ישראל וכל

מכתב

(מספר אבי הנחל ב' – מכתב א)

[ב"ה יוס, ערב שבת קודש פרשת זכור]
בראשית מכתבי הנני להודות לכבודו על הטרחה שטרח ובה לבקרני ממקום רחוק כל כך, ועל ידי זה נוסף לי בטחון בה' שראיתי כי הקדוש ברוך הוא לא מניח את האדם לבדו בכל מקום, שלא יהיה נופל לא אוכל לתאר במילים את השמחה ואת העונג אשר קבלתי מהספרים של ר' נחמן מברסלב זכר צדיק וקדוש לברכה אשר כבודו הביא לי ממש דברי אלקים [חיים] אמנם אין לי הרבה זמן לעיין בהם אך בקצת הזמן שאני מעיין בהם אני ממש נהנה במיוחד נהינתי מדבריו של ר' נחמן על זה שאמר **אין שום יאוש כלל בעולם**, ומדבריו אלה אני ממש מתחזק.

השתפלות הנפש

(סימן לו)

אמר: על כל דבר צריכין להתפלל, היינו אם בגדו קרוע וצריך לבגד, יתפלל לה' יתברך, שיתן לו בגד ללבוש. וכן כל כיוצא בזה, דבר גדול ודבר קטן, על הכל ירגיל עצמו להתפלל תמיד לה' יתברך על כל מה שיחסר לו. אף על פי שהעיקר להתפלל על העיקר, דהיינו על עבודת השם יתברך להתקרב אליו יתברך, אף על פי כן גם על זה צריכין להתפלל. ואמר: מי שאינו מתנהג כך, אף על פי שהשם יתברך נותן לו בגדים ופרנסה והצטרכות חיותו, אבל כל חיותו הוא כמו בהמה, שגם כן השם יתברך נותן לה לחמה וכו'. כי מאחר שאינו ממשך כל חיותו על ידי תפילה מהשם יתברך, על כן כל חיותו הוא כמו חיות בהמה ממש, כי האדם צריך להמשיך כל חיותו והצטרכותו מהשם יתברך על ידי תפילה ותחנונים דווקא.

ופעם אחת אמר לתלמידו, מורנו הרב רבי נתן, זכר צדיק לברכה, על דבר קטן ופחות מאד, שהיה קצת מוכרח לו: התפללת על זה להשם יתברך. ועמד משתומם, כי היה הדבר לפלא בעיניו להתפלל להשם יתברך על דבר פחות כזה, וגם כי לא היה מוכרח ביותר. ענה ואמר לו (בלשון תמה): אין זה כבודך, שתתפלל להשם יתברך על דבר קטן כזה! והכלל, שעל כל הדברים שבעולם צריכין להתפלל להשם יתברך (לקוטי מוה"ר"א, סימן רלג).

